

Bilan verkiezingen: arm, arm Vlaanderen

De verkiezingen zijn voorbij. De kiezer heeft altijd gelijk, zegt men. Flauwekul. Wat er gisteren is gebeurd, is vooral een overwinning voor de antipolitiek, de navelstaarderij, het individualisme, en voor het je m^{TM}en fous-gehalte van onze samenleving.

Om heel eerlijk te zijn, ben ik beschaamd over de stembusuitslag van gisteren, beschaamd voor de mensen die niet in dit klein provincielandje wonen. Wat moeten zij nu denken van Vlaanderen? Bijna 80% van de bevolking stemde gisteren centrum-rechts, zeer rechts tot extreem-rechts. De sp.a "toch nog altijd een belangrijke bondgenoot voor Groen!, ondanks alles" werd weggemaaid. En daar ben ik absoluut niet blij mee. Dit hebben zij niet verdiend, al kan men natuurlijk vragen stellen bij de overmatige fixatie van die partij op hun groene flank, waardoor zij hun traditionele arbeidersachterban en de centrumkiezers letterlijk rechts hebben laten liggen. Binnenkort komt er dus een rechtse regering met een zeer grote, nog rechtserre oppositie. In een cynische bui merkte een vriend van me op "of men geen asiel moet beginnen aanvragen in Walloni", een plaats waar waarden als solidariteit, verbondenheid en langetermijndenken blijkbaar toch nog enige invloed hebben? Neen, we werpen de handdoek niet in de ring.

Er is immers ook positief nieuws. Groen! haalde de kiesdrempel. Oef. Opvallend is de goede score in Kiesdistrict LEUVEN (8,2%) en in Kanton LEUVEN zelfs 12%. Globaal genomen tikten we af op 6,3%. Met als gevolg 4 verkozenen in de Kamer en 1 rechtstreekse in de Senaat, wat dus slechter is in vergelijking met de verhoopte 6 + 2. Dit resultaat impliceert dus dat ikzelf niet verkozen ben voor de Senaat, ondanks een redelijk positieve privé-score : 15.811 voorkeurstemmen, dat is het derde resultaat voor die lijst na Vera (73.226) en Freya (22.130).

De globale score voor Groen! had beter kunnen zijn. Met het resultaat van de peilingen (8,3% en 7,7%) hadden we immers minstens 2 Senaatszetels in de wacht gesleept. Quod non. Het klimaatthema, dat zo belangrijk was voor mezelf, voor Groen!, maar eigenlijk voor alle mensen op deze planeet, is langzaamaan van de politieke agenda verdwenen. Het kortetermijndenken (het lege "oe goed bestuur"), het anti-Waalse denken en het privé-belang ("eminder belastingen") blijkbaar meer invloed gehad bij de finale keuze der Vlamingen.

In deze context kan ik het ook niet nalaten om de grote media op hun verantwoordelijkheid te wijzen. Door de verkiezingen haast te herleiden tot "wie gaat de premier zijn?" hebben zij onbewust mee de antipolitiek gevoed, met als triest hoogtepunt dat een populistisch "mansproject" ("gezond verstand"???) als LDD plots een megascore neerzet. de mensheid voor fundamentele uitdagingen staat "gevaarlijke klimaatwijzigingen, dualisering, armoede, groeiende geostrategische onrust" werd onvoldoende erkend in de show die de media van de verkiezingen hebben gemaakt.

Het ziet er niet naar uit dat de volgende regering zich werkelijk bewust is van die uitdagingen. De wereld, mijn dorp? Neen, Vlaanderen, de wereld! Hiermee schuift men opnieuw de problemen door naar de toekomst. Met Groen! zullen we samen met alle relevante middenveldsbewegingen desondanks verder blijven werken aan een betere wereld. Het zal niet makkelijk zijn, maar het moet. Nu meer dan ooit. De verrechtsing van de samenleving moet bestreden worden. Dit is niet de wereld waar ik mijn dochter wil laten in opgroeien.

Bij deze wil ik alleszins iedereen bedanken die voor mij gestemd heeft. De vele mails en tekstberichten waren een hart onder de riem. En ook een welgemeend dankjewel aan al die mensen die mee campagne hebben gevoerd voor mij. We geven het niet op. No pasaran!

PS: Deze tekst werd gedeeltelijk overgenomen door tal van kranten en krantenwebsites (DS, GvA, HLN, Het Volk, Het Nieuwsblad); ook op allerlei internetfora wordt hij vlot bediscussieerd. De mails stromen binnen (zie hieronder enkele voorbeelden van steunberichten, de scheldproza van de tegenstanders zal ik u onthouden). In die scheldmails wordt steeds opnieuw gesteld dat ik reageer uit rancune. Niets is minder waar. Zelfs als ik verkozen zou zijn, dan zou ik bij een dergelijke globale score van Progressief Vlaanderen exact hetzelfde hebben geschreven. Deze ruk naar rechts, naar anti-Waalse gevoelens, naar plat populisme en navelstaarderij zint mij hoegenaamd niet.

Andere reacties:

Zie websitebericht De Standaard

http://www.standaard.be/Artikel/Detail.aspx?artikelId=DMF10062007_067

En enkele reacties op mijn bilan/analyse van de verkiezingen:

Ik ben het volledig met je eens dat de Media een absoluut zware verantwoordelijkheid dragen in deze uitslag. In de manier waarop ze heel het opzet Verkiezingen 07 hebben geconcipteerd en ingevuld. Maar in de manier waarop ze ook door het jaar inhoud laten vallen voor entertainment. In plaats van dat een openbare omroep ons helpt een weg te vinden en keuzes te maken in een complexer wordende wereld, blazen ze alles weg wat wat moeilijk is, om alleen maar te amuseren. En dan doen ze meewarig over het populisme in Latijns-Amerika. Ik vind het heel heel erg dat dit klimaat zo'n omvang heeft genomen. - Alma De Walsche (MO*)

***

Ik deel je analyse: deze verkiezingen hadden een hoog fuck you gehalte: een ouder wordend en rijk Vlaanderen stemde voor wie zekerheid beloofde in de eigen gouv, op basis van antiwaalse retoriek en populistische

containerbegrippen. Wat te denken van het feit dat onze twee groene klimaatwoordvoerders die samen het klimaatboek schreven niet langer in het stuk figureren? Ligt dat aan Groen! Je ne pense pas.

Twee vaststellingen:

--> De CD&V voerde zonder meer een rechtse campagne: 28 ontsnapte gevangenen uit Dendermonde: het bleek een belangrijker campagnepunt dan de klimaatopwarming in talloze CD&V-interventies tijdens debatten. En blijkbaar

ligt daar de grondstroom in Vlaanderen.

--> Een politiek toekomstproject, dito profilering + campagnes uitbouwen rond klimaatopwarming is aartsmoelijk: de problematiek is nauwelijks tastbaar & als partij kan je weinig politieke 'resultaten' boeken op het terrein. Als al resultaten worden geboekt op het vlak van klimaatmildering, dan wringen sowieso vele vaders van het succes zich op het voorplan.
- Manu Claeys (auteur)

***

Vlaanderen heeft zich van zijn meest bekrompen en egoïstische kant getoond, zoveel varianten van het 'eigen volk eerst'-concept, waar ook het CD&V en NV-A kartel mee besmet is. We gaan de zeven arme jaren in, om hopelijk daarna zeven jaar te krijgen van gulle solidariteit: met de werklozen en zieken in Wallonië, de armen in sub Sahara Afrika en elders onder de slogan: de rijkdom op deze aarde is van iedereen. - Ludo De Brabander (Vrede)

***

Je analyse zou in koeien van letters op affiches overal in Vlaanderen moeten uithangen. Het zou de uitslag niet veranderen, maar misschien zou het een aantal mensen toch nog een geweten schoppen. Is er geen medium dat de mensen de waarheid nog eens brutaal onder de neus wrijft zonder dat ze zich ervan af kunnen keren? Want wie voor jou gestemd heeft, zal uit zichzelf je bericht gaan zoeken. Maar wie mee verantwoordelijk is voor jammerlijke uitslag, heeft zijn show gehad en wrijft zich nu vergenoegd in de handen. Het gezapige leventje gaat door. Dit vind ik de laatste jaren een angstaanjagende ontwikkeling: dat alles entertainment is geworden, dat de spelletjes de realiteit mogen verdringen, dat je de ellende van de wereld met een knop kunt afzetten ofwel zapt naar leukere plaatsen. In alle domeinen is die mentaliteit doorgedrongen. Ik zie er op school dagelijks voorbeelden van. Het lijkt me van groot belang dat er op elke school een kern van mensen wordt gevonden voor de goede zaak, want er is geen enkele instantie die een mens zo lang formeel onder handen heeft (voor vorming!) als een school. Daar moet iets veranderen. Of heeft de school het al afgelegd tegen de televisie? Of erger : is de huidige school zelfs al een bondgenoot van de televisie? - Magda Brysinck (Hogeschool Gent)

***

Ik vrees inderdaad dat de verwende Vlaming, zich niet bewust van zijn welstand, andermaal een zeer grote antistern heeft uitgebracht. De Vlaamse kikkert hoort op dit moment enkel de wekelijksse verwensingen ("hoer") die zijn Marokkaanse collega zijn blonde dochter naar het hoofd slingert, of de stoere taal van brulkikker Leterme aan het adres van de Franstalige broeders in de andere helft van de kookpot, maar voelt nog niet dat het water warmer wordt. - Bart Vandermosten

Â